

תת"ע (חדרה) 3051-10-24 - מדינת ישראל נ' שדא חמודה

תת"ע (חדרה) 3051-10-24 - מדינת ישראל נ' שדא חמודהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 3051-10-24

מדינת ישראל

נגד

שדא חמודה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[25.09.2025]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. בפניי בקשה לחישוב תקופת פסילה. מבוקש להורות כי הפסילה תימנה מיום גזר הדין, 08.09.25. בתיק לא בוצעה הפקדת רישיון או תצהיר חלף הפקדה. תצהיר הוגש במצורף לבקשה זו, ביום 25.09.25. למעשה מובהר בבקשה כי המבקשת פסולה מתוקף פסלות אשר הושתה עליה על ידי משרד הרישוי.
 2. לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות על הסף, אף מבלי לקבל את עמדת המשיבה. ואלו הטעמים לדחייה:
 - א. "בכל הנוגע לעונש של פסילת רישיון נהיגה, קבע המחוקק הוראות חוק מיוחדות, הן לעניין תחילת עונש הפסילה והן לעניין חישוב תקופת הפסילה: ראשית, בסעיף 42(א) לפקודת התעבורה נקבע: "פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת." שנית, בסעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה נקבע, כי בחישוב תקופת הפסילה, לא יבואו במניין- "התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה".
 - לכך מצטרפות גם תקנות 556 ו- 557 לתקנות התעבורה, אשר מחייבות את מי שהוטל עליו עונש פסילה, להפקיד את רישיונו בבית המשפט ולחלופין הצהרה כי אין בידיו רישיון נהיגה, תוך שנקבע כי עם ההפקדה "יתחיל מרוץ תקופת הפסילה".
 - המחוקק מצא לנכון, אפוא, לקבוע הסדר מיוחד וספציפי לעניין עונש הפסילה - הן לעניין תחילת העונש והן לעניין חישוב מרוץ הפסילה. במובן זה, גוברות הוראות חוק ספציפיות אלה על הוראת ההתיישנות הכללית הקבועה בסעיף 10 לחסד"פ, אשר מתייחסת לכלל העבירות. חזקה כי בקביעת הסדר מיוחד זה, המחוקק לא השחית מילותיו לריק ולעניין זה נאמר:
 - "... כלל גדול הוא בפרשנות חוקים שיש לשאוף לפירוש המוצא לכל הוראה והוראה שבחוק את מקומה ותכליתה הראויים לה, ויש להימנע מפירוש המביא לידי מסקנה שהמחוקק הכניס לתוך החוק דבר שהיה מיותר ושאינו לו תכלית משלו... כל עוד קיימת אפשרות של פרשנות סבירה אחרת, לא יניח בית-המשפט שהמחוקק הוציא דברו לשוא" (ע"א 461/61 מנהל אגף המכס והבלו נ' לוינסון, פ"ד טו(3) 2226, 2236 (1961)).
 - על פי הסדר מיוחד זה שקבע המחוקק, עונש של פסילת רישיון מוחל על הנאשם החל מיום מתן גזר הדין (ובמובן זה, כטענת המערערת, מדובר בעונש שהתחיל ביצועו ועל כן, לא יתיישן), אך בחישוב מניין ימי הפסילה, לא תילקח בחשבון התקופה שעד להפקדת הרישיון (או ההצהרה) על ידי הנאשם. "וראה לעניין זה עפ"ת (נצ') 11965-11-16 מדינת ישראל נ' ליאור דהן [פורסם בנבו], רע"פ 6445-18 דהן נ' מדינת ישראל).
 - ב. למותר לציין כי הסמכות לחישוב מנין פסילה מסורה למשרד הרישוי כפי שצוין ברע"פ 3811/22 סטניסלב וילקובסקי נ' מדינת ישראל (09.06.2022): "הלכה פסוקה היא כי "הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה של רישיון נהיגה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים" (ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.02.2020)) וכן ראה עפ"ג (חי') 71791-03-23 חדר אגבאריה נ' מדינת ישראל (11.05.2023).
 3. אשר על כן הבקשה נדחת.
- ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ו, 25 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.